

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 4.

1. mars 1946.

18. årgang.

Misjonsarbeide i Swaziland.

Skolebarn på Edwaleni i 1945.

Edwaleni M. S.
P. O. Hlatikulu Swaziland,
South Africa.

„Da de så opp, så de
ingen, uten Jesus alene.“

Elskede venner i Jesus.

Har lyst å sende en hilsen gjennom «Misjons-Røsten» til våre kjære venner i Norge. Det er nå lenge siden vi hørte ifra hverandre og meget har hendt i all denne tid som alene Herren til fulle vet. Men godt er det å vite at Herren er trofast og utfrir dem som tar sin tilflukt til Ham.

T. Gjesund.

Det er nå på 7de året siden vi kom til Afrika og vi er meget takknemlig til Herren for at vi kan få arbeide for Ham i blant dette folk. Vi var på Ekuthuleni misjonsstasjon omkring 1½ år, der hvor Tomine Evenstad arbeidet. Hun har nedlagt et meget godt arbeide der og det er interessant å se den skaren som hun har vunnet for Herren. Vi fikk bygget på beboelseshuset da det var altfor lite for en familie så nu er det dobbelt så stort. Tiden som vi var der var også til stor hjelp for oss med språket. Etter denne tid flyttet vi tilbake til Edwaleni og Hansine Nesfossen og Margit Haraldsen gikk til Ekuthuleni. Jenny Evenstad har vært sammen med oss her hele tiden og det har vi satt stor pris på da hun jo kjenner så godt språket og folket og har vært oss til stor hjelp.

Har lyst å ta dere med ut på en visitt til dette folk. En innfødt broder og jeg går ifra misjonsstasjonen om morgenen. I den første krål (hjem) som vi kommer til var der en syk kvinne som ønsket at vi skulde be for henne. Vi kryper inn i hytten, synger en sang og leser Guds

A. Gjesund.

ord for henne. Etterpå ber vi for den syke som ingen kjenskap har til den store læge, Vi kjente at Jesus var tilstede i hytten. Den neste krål vi kommer til er det en hedningekvinne som overgir seg til Herren. Hun er gammel og har tjent Satan i mange år, men har aldri villet overgi sitt liv i Herrens hånd, skjønt misjonærene utrettelig har besøkt henne. I dag rakte hun hånden høyt i været og sa: Ngi ya tanda Inkosi (Jeg elsker Herren) Hennes datter som var en troende var så glad at hun gråt av glede. Vi besøker flere andre kråler. I en var alle beruset, men en av kvinnene ville at vi skulle be for hennes lille barn som var så sykt. I den siste krål vi besøker er det en mann i 40 års alderen som overga sitt liv i Herrens hånd. Han var syk og led av tuberkulose. Vi var og besøkte ham flere ganger siden, men han er nu flyttet hjem til Herren.

Vi har hatt vekkelsesmøter på flere av våre utstasjoner i den siste tid. En av våre evangelister, som Herren har mott og velsignet på en underbar måte har vært med meg og Herren har brukt ham til velsignelse. Vi har fått sett flere overgi seg til Herren og Guds folk har blitt fornyet i ånden.

Det er fryktelig nød iblant folket her nu da det er umulig å få kjøpt mat. Regjeringen forsøker å få importert mais fra Argentina, men det som de kan få strekker ikke på langt

Livets ånds lov.

Les Luk. 12, 22—40.

Det er et underbart avsnitt av Guds ord som viser oss at Gud også har omsorg for vårt materielle vel. Han som har øyne som ildslue ser alle ting og ingenting er skjult for ham.

Hvorfor er da så mange av Guds elskede barn så fulle av sut og klage? La oss ta vers 24 for oss: «Gi akt på ravnene; de hverken sår eller høster, de har ikke matbød og lader, og Gud før dem allikevel. Hvor meget mere er ikke I enn fuglene?»

I vers 31 står det: «Men søk hans rike så skal I få dette i tilgift.» Ja, la oss ta i mot dette ord og lære hemmeligheten. La oss lære av trekkfuglene der de kommer glade og kvitrende om våren, bygger rede, får sine unger, lærer dem å fly, og så om høsten drar de atter mot syd. De må også ut og streve for å få sin mat. De følger den naturlov Gud har lagt dem under. Hvis ikke ville de komme av frost eller sult. Men det ser ikke ut som fuglene er noe be-

nær til alle! Her har vært en frykkelig tørke i år, men vi har fått regn nu så vi håper at det vil bli bedre. Herren er den samme nu som på Elias tid.

Har idag vært og besøkt en syk mann som har vært syk i 2 år, han kan ikke stå på benene. Jeg leste for ham om Peter og Johannes som gikk sammen opp til templet ved bønnens time og hvor på en underbar måte Herren helbredet den lamme som satt der ved tempeldøren. Den syke mann overga sitt hjerte til Jesus, han sa at han ønsket at Jesus ville bo i hans hjerte. Vi lengter etter at Herren vil sende en underbar vekkelse iblandt oss, så mange sjele kan søke ham før det blir forsent.

Alle våre barn (de er 6 nu) er friske og sunde hvilket er meget å takke Herren for. De to største, Enok og Margaret går på skole og de to minste (tvillingene) er nu begynt å løpe rundt omkring og vil gjerne bort i fars bokhylle og gjøre litt orden i sakene.

Be for oss alle og for Herrens gjerning her i Swaziland.

Eders for Swazilands frelse.

Anna og Trygve Gjøsund.

kymret eller har noen vanskeligheter med disse ting enda også de ligger under fiendskapet på grunn av fallet.

Vi mennesker har også våre lover og grenser som vi ikke uten skade kan forbryte oss i mot. Som evighetsvesener er vi underlagt enten den første Adam eller den annen Adam, enten syndens og dødens lov eller livets Andes lov — vantroens lov eller troens lov — trelldommens lov eller frihetens lov.

Som kristne er vi kommet inn i troens lov eller som den også kalles: Frihetens lov. Men la oss ikke glemme at også vi var engang «vredens barn som de andre». Vi var forhatt og hatet hverandre. Vi hadde syndens lov skrevet på vårt hjertes tavle. Vi var underlagt dødens lov. Vi kjenner jo Moselovene. Skal, skal ikke! og loven er hellig og budet er hellig og rettfærdig og godt, sier Paulus i Rom. 7, 12. Jeg derimot er kjedelig solgt under synden. Loven kom til for at synden skulde bli stor. Ikke for at det skulle bli mere synd, men ved loven kommer erkjennelsen. Og vi ble holdt innestengt i varetekt under loven til den tro som skulle åpenbares i tidens fylde.

«For så elsket Gud verden at han ga sin sønn den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal fortales men ha evigt liv.» Dette har verden forkastet; derfor ser det også slik ut idag.

Ja, vi var skyldige til å dø, men han tok dommen på seg. «Dommeren selv for dødsfangene døde, vi er forløste og leve nå får.»

Ja, «når en er død for alle så er vi alle døde.» Vi er altså kommet inn på troens vei alle vi som har tatt i mot Jesus og det står: «Den rettfærdige ved tro skal han leve.»

Er vi troens barn så er vi også Abrahams barn og er vi Abrahams barn så er vi løftets barn. Løftene hører oss til og våre barn og så mange som Herren, vår Gud, kaller til. Den Hellige And er i våre hjerter for å herliggjøre Jesus for oss; for den skal ta av Hans og forkynne oss. Den skal lede oss til hele sannheten. Å, Herre bevar meg, bevar oss alle!

La oss da holde fram så langt som vi er kommet og bli mere lydige mot troens lov. Idet vi blir i Ham skal også de daglige bekymringene vike

for lovsang og kjærlighetsgjerninger. Ja, vi skal i sannhet få erfare at han gir de sørgende i Sion hodepyrd i steden for en vansmekkende ånd.

Det er best for oss selv å gå inn på denne livets vei. Skal vi bli bestående nå og i framtiden må vi i Jesu navn la det skje så fort som mulig. Vi merker allerede nå kampen i ånden.

Om jeg kaller meg en troende og ikke vil gå på hans vei da har du rett til å kalle meg en opprører. Gud hjelpe meg til at alværet senker seg dypt i min sjel. La oss endelig prøve oss selv.

*Loft ditt blikk o Sions datter
se din konge kommer til deg.
Han vil gjeste bruden atter
dra alle hen til seg.*

Kor:

*Snart skal vi løftes høyt over jorden
og skue frelseren over der.
I et nu, i et øyeblikk lik ham vorde;
for vi skal se ham som han er.*

*Lenge har du levd i kummer,
men idag lyder ropet: Våkn opp
av ditt søvniens liv, av slummer,
Å gi akt på dette rop.*

*Er du rik og intet fattes
Pass at din rikdom ei råtnet har.
La dine øyne da opplates
Kjøp av Herren hvite klær*

*Snart går vreden som en torden,
men idag er nådens dag
over hele, hele jorden.*

La Jesus gjøre opp vår sak.

...Fred over Guds Israel! Amen!

G. H.

Misjonssekretær dr. G. Palmer

har mottatt oppgaver fra 17 forskjellige svenske misjoner, av disse fremgår at der i 1944 var 856 svenske misjonærer ute på de forskjellige felter, mens der hjemme i Sverige oppholdt seg 316.

I 1945 har de samme misjoner sendt ut over 50 nye misjonærer.

Utgiftene for 1944 beløp seg til kr. 6 778 106.00.

I 1945 er utgiftene steget og beløper seg til adskillig over 7 000 000 kroner.

Kristen misjon bæres oppe av bønner, offer og hengivent arbeide i tro.

(Fra Tro och Liv).

Det behøves arbeidere.

Be derfor høstens Herre at han vil drive arbeidere ut til sin host. Matt. 9, 38.

Når vi leser disse ord tenner våre hjerter i brann. Høsten er stor men arbeidere er få. Når det nevnes arbeidere i Guds rike så tenker vi ofte på evangelister, forstandere og lærere osv., men vi priser Gud for at han trenger alle sine barn med i arbeidet. Høsten er stor. Vi ønsker mange ganger å komme opp til «de store plasser», men der trengs arbeidere også i de små.» Det er dog godt at det ikke er rangforskjell hos Herren. Her er ikke stor, større størst, innfor ham er vi alle like. Men når det gjelder tjenester så er de forskjellige.

Søndagsskolen og barnarbeidet er også viktig gren i arbeidet i Guds rike. Når vi tenker på barna, deres åpne og lærenemme sinn, så er det store muligheter for Guds ord i deres liv. Det er i barne- og ungdomsårene som karakteren dannes og da blir grunnvolden for hele livet lagt. Får Jesus og Guds ord plass i hjertet i barn- og ungdomstiden blir det en grunnvoll som står om himmel og jord forgår. Men får synden og verden tak i deres liv så kan hele livet ja evigheten lang bli deres blivende sted.

Et barn som er under Guds ord og ånds påvirkning har et gode som ikke kan likestilles med all verdens rikdom.

Ja, det er foreldre som fra den tidligste barndom har barna med i bønner og lesning av Guds ord. Å, for en herlig forrett slike barn har framfor andre.

Gud gi oss mange slike fedre som på denne måte er med i arbeidet, og fører barna inn i personlig forbindelse med ham.

Og videre i søndagsskolen, hvor barna får høre evangeliet om Jesus som også døde og gav sitt liv for dem. Da røres det mange strenger i deres hjerter og Guds ånd arbeider. Husker for min egen del hvordan ordet kunne bli levende og det talte til mitt lille barnehjerte.

Også her trengs arbeidere. Arbeidere som er drevet av Herren til gjerningen.

Vi vet ikke hva framtiden vil bringe de barn som vokser opp i denne urolige og opprevne tid, men det vet vi, at hvis Herren får ta hånd om de-

Fortsatt fra nr. 1.

Fra reisen og arbeidet i India.

Kom så hit til Mahoba, hvor jeg arbeidet i Mahoba, og i hele mars (1942) gikk vi ut til en leirplass, hvor hundreder av mennesker fra landsbyene slår seg ned, når de drar ut for å arbeide på markene. Vi gikk ofte fra 3—4 timer under brennede sol, fra klynge til klynge. Det var nokså varmt det året i mars 112 grader (F) i skyggen. Men Gud gav styrke fra dag til dag. I april fikk jeg malaria, så jeg måtte skrive opp til fjellet om å få hus fra 1. mai. Hadde tenkt å være nede i juni. Det var ikke så hyggelig å reise alene det året, da stemningen herute var nokså opprørt, men Gud var med, med sin bevarende nåde. Selv var jeg så syk at jeg holdt på å besvime på venteværelset den siste stasjon, før jeg skulde begynne oppstigningen til Landour (7000 fot o. h.) I 5 uker holdt malariafeberen meg for jeg begynte å bli bedre. Jeg syntes det var synd at den dyrebare tiden skulde gå tilspille, og ettersom jeg hadde lært at det var en hindring at jeg intet Urdu kunne, når jeg kom inn i Muhammedanske hjem, bestemte jeg meg for å lære dette sprog. Fikk tak i noen bøker og lærte alfabetet (persisk skrift). Da jeg ble så bra, fik jeg tre lærere (min bror hadde skrevet at han ville hjelpe meg med undervisningspenger). Og så leste jeg hver dag 1 time Hindi, 1 time

res liv da er de trygge for tiden og for evigheten.

Ja må Herren velsigne enhver som er med i dette hjørne av vingården. Det er ikke alltid man ser synlige frukter av arbeidet og ofte synes det nytteløst, men vi vil holde på, og så i tro på at Guds ord ikke skal vende tomt tilbake, men lykkelig utføre det han sender det til.

Vil si til den som føler seg kalt til å være i søndagsskolegjerningen. Se ikke på din uduelighet og akt den heller ikke for ringe. Still deg villig med i rekkene så vil Herren gi kraft og visdom til hver en dag. Han vil være med.

Må Herren velsigne forøvrig alle sine barn og gi oss alle en større lengsel etter å være med i arbeidet for ham. Høsten er stor.

Josef Tim. Iversen.

Urdu lesning og skrivning og 1 time Bundelkhandi. Det siste er en dialekt som tales av de lavere klasser og av folket ute i distriktet. Det er ikke noe kursus i dette, men jeg var så heldig å få en lærer som hadde vokset opp i Bundelkhand, og som kjente til det på den måten.

Hadde en operasjon i en fot i august og i september reiste jeg ned til Mahoba. Høsten, vinteren og våren gikk med evangelisasjonsarbeide her i Mahoba. Vi kunde ha fra 6 til 8 møter en formiddag, i forskjellige hjem. Mahoba er på ca. 16000 mennesker og det er 52 kvartaler.

Det tar oss omtrent sek-syv uker å besøke alle hjem. Selvfølgelig er det mange som ikke tar imot oss, og som lukker sine døre, men vi takker Gud for alle de nye hjem som har blitt åpnet for oss, og hvor de gjerne hører etter. Zenana-arbeide er ikke lett, men Gud er med. Der er mange som tror i all hemmelighet, men som ikke tør bekjenne det. Må Gud gi en utgang for dem av fangenskapet.

Hele denne vinteren og utover våren leste jeg Urdu, en time før aftens med en lærer her fra stedet. Dette var 2net års kursus. En dag jeg kom hjem fra landsbyen fikk jeg en svidende smerte i øyet, og det utviklet seg til et sår i øyet. Jeg hadde fått en infeksjon fra et eller annet sted i landsbyen. Det plaget meg nesten 2 år. Studerte også denne sommer i varme tiden på fjellet, og tok min første eksamen i Urdu. Tenkte at jeg skulde ta 2net års eksamen og, men kreftene slo feil. Jeg måtte innlegges på hospitalet like etter eksamen. Fikk Amabic Dysenteri den negang, og var veldig overarbeidet sa doktoren. Nervene rundt hjertet var også slitt. Var der i hospitalet i over tre uker og reiste så ned til Mahoba igjen. Ble bedt om jeg vilde komme til Kulpahar sammen med miss Cowden og avløse en misjonær der for et halvt års tid. Der er et kvinnehjem. Så jeg reiste dit 4. jan. 1944 og var der til 13. juni samme år. Det var veldig varmt, flere uker hadde vi 116 (F) i skyggen.

Det var interessant å få innblikk i denne slags arbeide og; mange av

Fortsatt side 6.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Ut med evangeliet

Til Congo.

Sigrid Steffensen.

«Jeg vil gå frem for ditt åsyn. Bakker vil jeg jevne — døre av kopper vil jeg sønderbryte og bommer av jern vil jeg sønderhugge. Og jeg vil gi deg skatter som er gjemte i mørket og klenodier som er gjemte på lønnlige steder — for at du skal kjenne at jeg er Herren som kalte deg.»

Disse ord fikk jeg da jeg sa ja til Jesus — for å gå til Belgisk Kongo med evangeliet. 9 år har jeg ventet siden. Kongo lå ikke så åpent som de andre misjonsfelter vi har. Jeg sto ferdig til å reise i 1940 — men så kom krigen. «Døre av kopper — og bomme av jern» — Men nu er de sønderbruddt. Nu er veien åpen og om ikke noe særskilt legger seg i veien vil jeg komme til å reise fra Norge i juni måned dette år.

Det er til det samme sted jeg skulde reist før krigen. Der Glittenberg sist arbeidet i Kongo sammen med Mr. Haller og familie. Når nu freden kom sto veien fremdeles åpen — ja mer enn før da behovet for hjelp der ute er så stort. Br. Glittenberg tenker også på å reise til Kongo igjen. Håper det ikke blir så lenge føre enn de kommer etter. Nu føler jeg i allfall at tiden er inne til å reise og vil nu gjøre en reise rundt og besøke vennene siste gang før jeg reiser.

«Løser båten fra land —
han vil ta deg i hand —
gå på vannet i tro på hans ord.
Over dypet du ser —
hvor Genesaret ler
der du hilses med Jesus ombord.»
Slik sier sangeren og på ditt ord
vil vi kaste garnet.

Deres i Jesus

Sigrid Steffensen.

Til Swaziland.

Kitty Valand.

«Meg er gitt all makt i himmelen og på jorden, gå derfor ut.» (Matt. 28, 18.)

Slik lød Jesu befaling til sine disipler, enkel, men mektig, talt av Jesus egen munn etter at han hadde fullbyrdet den gjerning som hans fader hadde gitt ham å gjøre.

Nu er det fullbrakt lød det fra Golgata. Slekten var kjøpt tilbake til Gud. En ny husholdning var rullet inn, nådens husholdning. Halleluja!

Da Gud for ca. 6 år siden kalte meg til Afrika er det på disse løfter jeg drar ut, at hans kraft fullendes i skrøpelighet. (2. Kor. 12, 9). Jeg var bare 4 år gammel da jeg gjennom en drøm fikk evighetens sæd sådd i mitt hjerte. Kom i tidlig alder inn under den frie forkynnelse, hvor jeg straks følte meg hjemme. Og er ved Guds nåde blitt bevart til idag. Kan ikke si som de mange at jeg har hatt kall fra barneår til misjonen. Når jeg horte om noen som skulle ut tenkte jeg alltid det ville bli en vanskelig vei for meg. Men en dag kom det allikevel til meg. Gud talte til meg ut fra Esaias. Og samtidig kom kallet til min søster. En usigelig glede fylte våre sjeler. Og da ser man Jesus så stor at klipper blir til flat dal. Så brøt krigen ut.

Tror ikke det er så heldig å gå lenge med et kall før man reiser ut. Tvilen med de mange ting kom. Så forsøkte jeg å dysse kallet ned. Blir blikket festet på egen uduelighet, for den er stor, da vil man straks komme inn i et åndelig mørke. Men så i vår, da freden kom, våknet det opp på ny, dag og natt en stadig uro i mitt hjerte. Så sa jeg til Gud: Jeg skal reise, om det så skal bare bli ut for å dø, for med denne ufred kan jeg ikke leve

Nye vitner.

Også i dette nr. bringer vi hilsen fra flere nye arbeidere i evangeliets tjeneste. Det er gilt å se at så mange mener seg å være kalt til evangelistgjerningen. Det viser at tiden heretter er kort og evangeliets tid snart er forbi. Også i dette nr. er det nye som tenker seg ut på feltet. Særlig er det hedningefeltene som er målet. Det er antagelig den siste innhøstning som forestår. Det er de ute ved «gjerdene» som nå får innbydelser og så blir døren lukket. Nadverds-huset er fullt.

Be for de nye arbeidere i vingården og hjelp dem på vei.

H. I. Ersrud.

besøkte Kristi menighet i Halden i januar og deltok på møter utenom byen også. Siden var han en 14 dagers tid i Sverige. Først i Amål og siden en søndag i Gøteborg. Når det skrives var han hjemme, men tenkte å reise til Rygge lørdag 14. februar.

Henrik Sätun har også vært en tur i Ytre Enebakk.

Anbefaling.

Vi tar ikke inn skrivelser angående nye vitner uten de er godkjent av forsamlingen de tilhører eller av kjente predikanter eller eldstebrødre.

Rygge.

En henstiller til alle predikanter som ønsker å besøke vennene i «Bertania», Rygge å henvende seg til Thomas Søgård, Rygge. Telefon Moss 4046.
Eldstebrødrene.

«Og jeg fikk fred ved å legge alt i hans hender. Han som ser hva der vil tjene oss til gode. Nu har det lydt oss her hjemme, hvor Guds ord er så rikelig: Jesus kommer snart. Føler som vi er blant dem som går ut i den ellevte time, med dette bud til dem som lever uten Gud og som må dø uten håp og uten Gud. Så la oss gjøre som Jesuss sier — Gå ut til dem.

Så vil jeg be vennene huske meg i bønn. Gud vil lønne dere igjen.

Eders for Afrika
Kitty Valand,
Nygaten 5 b, Mandal

Søster Kitty Valand som tilhører den frie forsamling i Mandal har vi kjent i over 20 år. Vi gir henne vårt beste vitnesbyrd for liv og vandring, som en elskelig søster. Hun tenker å besøke venneflokkene rundt om i landet før hun reiser til Afrika, som Gud har kalt henne til. Vennene bes ta vel i mot henne.

Peter Nilsen, Trygve Gundersen,
Tonnes L. Solvang,
eldstebrødre.

Til Swaziland.

«Og han sa til meg: «Dra ut! og jeg vil sende deg til et hedningsfolk langt borte.» (Ap. gj. 22, 21).

Det er med hjertet fullt av takk til min Herre og møder at jeg nu offentliggjør mitt kall til Afrika.

Ble ved Guds nåde frelst i 9 års alderen, men den første dragelse til misjonsmarken kjente jeg da jeg var 15 år. Hadde vært på et møte, hvor der var talt om hedningenes nød. Det var en gammel Herrens tjener som hadde sin datter i India. Og ved møtet slutt tok han min hånd i sin og sa bare disse enkle ord: Vil ikke du gjøre noe for hedningene?

Disse ord talte sterkt til mitt unge hjerte, og misjonsinteressen ble vakt. Jeg var den gang ikke blitt kjent med dette folk som jeg nu har fått mitt åndelige hjem blant.

I 18 års alderen kom jeg inn under den frie forkyndelse, fikk syn på dåpen, og ble da døpt i vann, og noen måneder etterpå også døpt i ånden.

Har siden ved Guds nåde vært lykkelig og bevaret i min kjære frelses.

Etter flere års forløp ble jeg angrepet av en meget alvorlig sykdom hvor legen sto maltesias. Men etter

Jorgine Valand.

at all menneskelig hjelp slo feil grep Herren selv inn og helbredet meg fullstendig i ett øyeblikk — All ære til Jesus.

Og like etter min helbredelse talte Herren disse ord som før anført i Ap. gj. 22, 21. Og jeg ga Jesus mitt ja. Lykkelig over å få lov å gi mitt liv til ham som sendte sitt ord og helbredet meg og reddet meg fra min grav.

Siden har Gud på en underbar måte stadfestet mitt kall.

Engang som jeg var meget trell og mismodig sa jeg til Jesus: «Ta meg heller hjem, og send en annen til Afrika i mitt sted!» Men jeg hadde ikke før uttalt disse ord før Guds stemme led til meg: «Vil du komme hjem til meg med en utførelst gjerning!» Og med en gang kjente jeg at min vilje ble forandret og jeg sa: «Nei, Herre, det er det siste jeg vil å dø fra min gjerning!»

Og da med en gang kom der frem en sort hånd, som holdt om en stor bibel. Jeg så noe sølvvitt tøy på den hånd som holdt om bibelen. Og jeg skjente at det var en kristen. Herrens røst talte til meg og sa: «Det er en som leter etter mere lys og mer sannhet, disse skal du få lov å lede.» Siden ble det helt klart for meg at det var til Ekutuleni i Swaziland Herren ville ha meg. Dette var før Margit Haraldsen og Hansine Norfossen kom dit. De sorte var alene der da og det var det jeg likesom folte da jeg så synet.

Nu i høst er jeg blitt kjent med søster Ashbjørg Elle fra Stavanger som har kall til samme sted som meg. Og vi hadde tenkt å reise rundt blant venneflokkene over nyttår.

Vær snild og husk meg i eders bønner.

Eders for Afrikas frelse
Jorgine Valand,
Nygaten 5 b, Mandal

Søster Jørgine Valand som tilhører den frie forsamling i Mandal har vi kjent over tyve år. Vi gir henne vårt beste vitnesbyrd for liv og vandring som en elskelig søster. Hun tenker å besøke venneflokkene rundt om i landet før hun reiser til Afrika som Gud har kalt henne til.

Vennene bes ta vel i mot henne.

Peter Nilsen, Trygve Gundersen,
Tonnes L. Solvang,
eldstebrødre.

Lysetaken.

Les 2. Moseb. 25 31—40 og 27, 20—21.

Lysetaken med de syv lamper stod i sammenkomatens telt, like overfor bordet ved tabernaklets side mot syd.

Menigheten er idag utenfor forhengt. — Døden skiller. —

Jesus eller Aron har gått innenfor forhengt som idag er revet og vi har en ny og levende vei.

Lysetaken er hører av de syv lamper. Menigheten er idag hører av lyset. Jesus skal holde lampene i stand, men også hans sønner, de som er hans prestes i ånden.

Det er godt det er en som kjemper menneskenes barn og hele åndens verden mot, som skal holde dem i stand.

Lampene må for å lyse ha olje, da kunne lampene tennes og de begynte å lyse. Lyset fall omkring i det hellige og opplyste dette. Menigheten lys skulle idag opplyse verden, men har menigheten oljen? Det er siden som må knuses for at oljen skal kunne frembringes — Jesus ble knust på Golgata.

Legg merke til: Lyset fall ikke på oljen, det var oljen som frembrakte lyset.

Ja derfor må livet være et resultat av åndens kraft. For at livet skal kunne bli det, må det knuses noe. Vi har også en oliven som må knuses. Utan selvlivets død ingen del i «Den knuste oliven på Golgata.» Oliven som ikke er knust gir ingen olje og i rå tilstand er den meget bitter og den må alltid behandles på en særskilt måte for å nyttes.

Menneskelivet påfører alltid andre bitterhet, men la Aron få behandle det og da skal se det kan bli et kar — et beger — en lampe i lysetaken

eller i menigheten — en lampe som kan bringe lys i mørket.

Da er det altså en nødvendighet at karrene alltid er fulle av olje, veven klippet og rent må alt være som skal brukes i Guds tempel.

Lysestaken hadde knopper og blomster. Livet i menigheten er i forskjellige stadier, men alltid et kar — et beger for Den Hellige And.

Derfor var de kloke de 5 jomfruer som hadde olje i sine kanner, de var villig til å betale hva oljen kostet.

En dåp i den hellige And må betales med at selvlivet korsfestes med Kristus og det ville de dårlige jomfruer ikke.

Hvor herlig å få være en liten lampe i Herrens tempel, men i åpenbaringen leser vi om at lysestaken ble flyttet. Lampene skulle kunne settes opp til enhver tid. Kan Jesus det med deg og meg?

Er da karret fullt av olje så det bare er å tenne lampen og da brenner jo ilden som et herlig resultat av oljen i karret og oljen blir brukt, og så blir lysestaken til nytte og kan bli stående da lampene jo skinner med et klart lys.

Henrik Sätun.

Fortsatt fra side 4.

Fra reisen og arbeidet —

kvinnene er blinde og jeg brukte å ha bibeltimer med dem, og ellers var det arbeide ute. Det var en mela og så denne tid, i en landsby 6 mil borte, hvor vi solgte en hel del bøker. Jeg reiste ikke på fjellet i det hele tatt dette år. Min bror som i alle disse år har støttet meg (med flere) og som har tjenestgjort i U.S.A. Marine, sendte meg plutselig telegram fra Calcutta om å komme med engang. Vi har ikke sett hverandre på 22 år, så jeg var aldeles «oppe i skyene» ved tanken over å få se ham. Jeg reiste med en gang, bare for å få det bud når jeg kom til Calcutta at han hadde reist samme morgen. Både han og jeg var like skuffet. Bare 7 timer skilte oss ad. Jeg hadde en hel del og utrette der i Calcutta, og fikk også mitt pass fornyet hos den norske konsul. Min bror hadde vært oppe og hilst på ham, sa han. Konsulen og hans frue er meget hyggelige, kjekke mennesker. Jeg er glad for at vi har slike representanter for Norge herute. Sammen med noen andre misjonærer var jeg buden ut til te et par ganger til deres hyggelige gjestfrie hjem.

Dette år har også vært et travelt år på sitt vis. En ting er jeg glad for at jeg har fått språket nokså bra

(andre sier det, så undskyld om jeg nevner det). Jeg takker Gud for det, for en kan ikke gjøre så meget om en ikke kan tale deres språk skikkelig. I april i år fikk jeg anledning til å reise til et pinsestevne i Dehli. Det var helt arrangert av indiske kristne, og foruten to svenske misjonærer og meg, var det bare indiere fra alle kanter av landet. Møtene ble holdt i et stort telt utenfor politistasjonen, og vi alle hadde våre måltider i «The Faith Home», vi satt på gulvet som de andre, og all mat var indisk, så sterk mange ganger at det sved.

Det var stort å se det store teltet hver kveld halvfyllt med muhammedanere og hinduer, som satt til matets slutt og lyttet stille etter. En dag skal vise resultatet. Langfredag, en time før møtet, ble jeg bedt om å tale. Jeg var jo ikke forberedt på det, men Gud var med. Vi ble alle bedt om å tale på engelsk med tolk, da der ikke var så mange fra Travancore som ikke forsto Hindi og Urdu, de taler Malayalam der nede. Men jeg glemte meg og bad på Hindi. Det er ikke så greit.

Kom opp til fjellet den 2. mai, og som nevnt ble jeg så syk. Jeg antar at jeg sto i for meget. Jeg reiste opp og så brøt det ut med feber når jeg kom opp. Da de skrev til meg her fra stasjonen at jeg ikke måtte komme, det var så varmt, brøt jeg reisen og stanset i Bihar hos søster Kaland for

Med saks og penn.

«SYNDERE I SOMMERSOL» I DANMARK

Det vakte en viss oppsikt da en ugift folkeskolelærerinne i Danmark ba om permisjon da hun skulde ha barn. Hun påstod freidig at hun gledet seg til begivenheten og så visstnok ikke noe galt i det. Et foreldremøte, eller om det var ved avstemning på en annen måte, fikk flertall for at de var enige med lærerinnen. Hvordan det vil gå om hun får fortsette som før og saken blir anerkjent eller ei vet vi ikke i skrivende stund. En av lærernes representant i Danmark som var på besøk her i landet erklærte riktignok at det ikke gikk an. «Skolen bygger da på kristelig grunn,» sa han, men personlig hadde han intet med saken å gjøre.

Tenk diskutere om slikt «går an i skole på «kristelig grunn.»

PRESTENE OG TEATRET

«Presteforeningens Københavnerkrets» og «Dansk Skuespillerforbund» holdt i slutten av november 1945 et møte i «Det nye Teater» i København.

«Berlinske Tidende», og «National Tidende»s overskrifter i referatene fra møte lød på: «En vellykket Sammenkomst i det nye Teater» og «Fru Thalia og Kirken møttes igår.» Blant andre uttalte sokneprest H. Helveg at han engang inviterte sin menighet til å se stykket «Guds grønne enge,» like etter en preken han holdt og mente at skuespillet betød mere for menigheten enn hans preken. Han ville også gjerne ha «kirkespill» i kirken, noe i retning av de i gamle dager så alminnelige «mysteriskuespill.»

Sokneprest Paul Nedergaard nevnte at prestene gjerne gikk i teatret når de hadde tid og råd.

«Vi på kirkens side ønsker ikke

bare alvorlige stykker. Vi prester vil også gjerne slappe av engang imellom og ha en gla aften» sa han.

Vi skulle ha grunn til å spørre hvor dette skal ende tilslutt. Det eneste som kan redde stillingen er en radikal vekkelse.

NÅR BLIR MORALEN IGJENOPPBYGGET?

Etter å ha fortalt om hvordan de bombede hus i Helsingfors er begynt å reise seg av gruset igjen, skriver Folke Thorell blant annet i «Hemmets Vän»: Men det er en annen sak som også ble ruinert under krigen og det var folkets moral. Det er sant at mange ble omvendt i felten. Det skal det ikke nektes for. Men et stort — kanskje større, Gud kjenner det — antall gutter kom hjem med et ruinert liv. Noen brendende sjeler dro ut i krigen og kommer hjem som åndelige vrak. Piker reiste ut som lot-

tre uker. Hun hadde be-
ke kunde kome. Under
ste jeg og besøkte et
palske grense. Der so
bøker. Jeg fikk også a
gå flere kilometer inn
synd at det land skal
evangeliet. Må det sn
derer for Jesus.

Ankom så hit den 1
tenkt jeg skulle skrev
ge før, men har ikke
nettopp kommet hjem
til Kulpahar (som e
med toget herfra). J
hjalp til for et par da
tet også i kirken på

Fra 1. til 5. novem
re the Bundelkhar
Jhansi, og den 6—7
dagers spesielle mø
«budskapet» og «Me
gelisasjonsarbeide.
reiser inn sammen n
og bibelkvinnene d
første møtene, og j
de to siste dagers i
meg til å komme in
bake hit torsdag 8
nov. 4 dager, skal T
stian Caunsel, ha
habad, og de har
reise dit som den
sentant. Det gir m
ger hjemme for jeg
Tenker å komme t
samme uke, og vi
hva jeg har lært

ter, rene og gode
vede, men som
hjem som sjoker,
de. Man ble vant
og utvunget i fe
og toylesløst. De
tens hvite liljer
nen var for dårk
lottene kom hjer
på en dag å beg
tar tid. Det vil k
le gjenget igjen
blitt til det fra
så stor del av u
pet der ute og t
står man lett
smitter. Den
dom suges me

Av ruinene
sene seg, me
være i krigen
og kvinner re
sondermalte k
noen måned

uker. Hun hadde bedt om jeg ikke kunde kome. Under den tiden reiste jeg og besøkte et sted nær Nepal. Der solgte vi en del bøker. Jeg fikk også anledning til å gå flere kilometer inn i Nepal. Det er kjedelig at det land skal være stengt for evangeliet. Må det snart åpne sine dører for Jesus.

Ankom så hit den 25. aug. og har tenkt jeg skulle skrevet til dere lenge før, men har ikke fått tid. Har rett opp kommet hjem fra en tur over til Kulpahar (som er en halv time med toget herfra). Jeg var der og hjalp til for et par dager. Hadde møtet også i kirken på onsdag.

Fra 1. til 5. november skal det være the Bundelkhand. convention i Jhansi, og den 6—7 skal det være to dagers spesielle møter over temaet «budskapet» og «Metoden» for evangelisasjonsarbeide. Søster Frandsen reiser inn sammen med evangelistene og bibelkvinnene og pastor, for de første møtene, og jeg reiser inn for de to siste dagers møter. Jeg gleder meg til å komme inn. Kommer så tilbake hit torsdag 8. Fra den 13—16. nov. 4 dager, skal The National Christian Causel, ha conferanse i Allahabad, og de har bedt meg her, og reise dit som denne misjons representant. Det gir meg bare to-tre dager hjemme før jeg må avgårde igjen. Tenker å komme tilbake lørdagskveld samme uke, og vil dele med alle her hva jeg har lært og hørt når jeg

kommer tilbake. Jeg ser framover til disse møter, men jeg skal være trett tenker jeg søndag etter reisen. Det er ofte så overfylt på toget. Jeg har håpet å komme ut i leir i år, men jeg vet ikke hvordan det vil ordne seg enda. Jeg har ikke telt selv, og jeg er så i tvil om jeg skal kjøpe telt nå eller når jeg kommer tilbake. Det er mange ting som spiller inn. Der skal være en stor mela snart og jeg skulde ha lyst å reise dit, og selge evangelier (og det gis alltid anledning til å vitne for folket også da, mange kommer også fra langt bortliggende landsbyer.)

Håper og få komme hjem til Norge til sommeren. Jeg trenger en riktig hvile. Det har vært travle år, — Ser framover og forventer å se mine kjære og alle vennene.

Be innerlig til Gud for meg, at jeg i alle ting må være ledet av Ham. Be at jeg må få styrke og kraft til å utføre alt jeg kan til Hans navns ære. Alt hva jeg ønsker er å være i Hans beste vilje fra stund til stund, at han må ha sin vei med hver enkelt.

Der trenges mange mange arbeidere herute. Store strekninger er ennå uberørt av evangeliet, bortgjemte landsbyer, avsides steder, og vi er så få. Vi forsøker og så ved alle vanne på vår ferd hit og dit, og kjøpe den beleilige tid; men det er som en dråpe i havet. Dette betyr en utfordring til mere utstrakt arbeide, både for oss her og for dem som står

bak oss hjemme, men det må komme flere arbeidere. Jesus kommer snart. Vi har anledningen nu. — Jeg tenkte på det da vi sang på fredagsmøtet igår:

Mere khet men abhi ja,
Malik ab Farmata.
Dekkh anaj to pak gaya
Bar bar vah pukarta.
Jald, han, jald bit jaega
Vah vakt jo hai fasal ka
Fasal ka, fasal ka,
Vakt bit jaega.

Norsk:

Ut på arbeidsmarken drag
Høstens herre kalder
Se, grøden har modnet
Igjen og igjen han kalder.
Snart, ja, snart henrinner
den tid som er høstens
Høstens, høstens
tid henrinner.

Vi har håp for 2 muhammedanere og 3 hinduer at de snart vil komme helt ut for Jesus, og bli døpt. Be for dem. Også for en ung gutt, 14 år. Han var meget syk, og vi fikk hjelpe litt der i hjemmet. Han har aldeles «tødd opp» og er strålende alltid når han kommer. Har tatt på meg å lære ham å lese og skrive, så han kan lese ordet. Be at han må gi Jesus sitt hjerte.

Hjertelig søsterhilsen, deres for
India
Aslaug Brataas.

høyde. Men når skal vår unge slekt komme dit.

Spriten, dansen, kinoen feirer triumfer i hovedstaden og utover landet. Vi behøver en vekkelse som bygger opp vår raserte unge slekt.

SKAL ETIOPIA BLI STYRT ETTER KRISTENDOMMENS PRINSIPPER?

Den etiopiske keiser har innbudt kristne svenske fagfolk til å delta i gjenoppbygging av landet — moralsk ger, agronomer, ingeniører, politifolk og kulturelt og framforalt kristelig. Ca. 80 kristne svenske skolefolk, lærere og militære reiser i nærmeste framtid til Etiopia etter å ha undertegnet kontrakt foreløpig for 2 år. Når man regner med familiene til de som skal reise blir det ca. 180 personer som kommer til å reise. Ved at de selv er personlig kristne skal de virke for en

moralsk reising av folket og kulturelt skal de virke med sin fagkunnskap.

Dr. Erik B. son Norup overtar ledelsen av Haile Selassie Hospitalet. Sykehuset er opprinnelig bygget av en svensk læge, dr. Knut Hanner. Blant andre kan nevnes friherre Erik B. son Lijonhufvud som blir sjef for rettsvesenet. Fil. lic. David Tømlund blir rektor ved en høyere skole for etiopisk ungdom. Teol. fil. kand. Gustav Arén blir rektor for et presteseminarium. Lektor Barbro Norberg blir forstanderinne for keiserinnens pikeskole. Øverste Viking Tamm blir leder for militærvesenet og den tekniske ledelse blir overdratt til ingeniør Engård.

Skal muligens et land i det mørke Afrika bli et forbillede for de såkalte «kristne» land. Ja, hvorfor ikke? Den som lever får se.

ter, rene og gode, unge og ufordervede, men somme av dem kommer hjem som sjøker, fordrukne og utlevde. Man ble vant med å leve «fritt» og utvunget i feltlivet, ukontrollert og tøylesløst. Der vokste ikke renhetens hvite liljer alt for lett. Jordbunnen var for dårlig. Når soldatene og lottene kom hjem var det ikke gjort på en dag å begynne et nytt liv. Det tar tid. Det vil lett slenge inn i gamle gjenget igjen, vant som man var blitt til det fra feltlivet. Og når en så stor del av ungdommen ble angrepet der ute og fortsetter hjemme forstå man lett hva følgen blir. Det smitter. Den hjemmевærende ungdom suges med. Det drar nedover. Av ruinene reiser de bombede husesene seg, men vi spør: «Når skal våre i krigen fordervede unge menn og kvinner reise seg av ruinene? De søndermalte bygninger reiser seg om noen måneder til sin forrige normale

Et flyangrep og en aftenbønn.

Denne artikkel er skrevet for flere år siden. Nå har Kina vunnet krigen.

Vi satt på en liten restaurant i kineserkvarteret i en by i U.S.A. og talte om krigen i Kina. Da fortalte biskop Ralph A. Ward meg et trekk, som er ganske enestående i sin art, når det gjelder kristen tro og menneskekjærlighet. Det savner sannelig ethvert sidestykke i sinnsro og tillit. Mine lesere vil sikkert være enige med meg i, at det fortjener en framskutt plass i de nyere tiders «Apostlenes gjerninger.»

Fra Kanada kom en mann til Kinas hovedstad i forretningsanliggender. — Han hadde vært flyver under verdenskrigen; men forøvrig må hans navn forbli ukjent. — Der traff han ved en leilighet general Chiang Kai-shek og frue. Kanadieren ble innbudt til middag av fru Chiang Kai-shek og tok naturligvis med glede mot innbydelsen. Middagen bestemtes til klokken halv otte.

Allerede klokken syv innfant han seg imidlertid utenfor sine vertsfolks bopel. Dagens arbeide var forbi; det var for langt for ham å gå til sitt hotell, når han skulle være istand til å komme til middagen i rette tid, og derfor tenkte han: «Man vil nok undskylde meg, at jeg kommer en halv time for tidlig.» Han ringte på, og fru Chiang Kai-shek kom personlig og tok imot ham.

Apostelen Bartolomæus.

Det nye testamente omtaler ingen steds Bartolomeus han nevnes kun i fortegnelsen over apostlene i Mat. 10, 3, Mark. 3, 18 og Lukas 6, 14.

I Johannes evangeliet 1, 40 fig. fortelles om de fem første menn som slutter seg til Jesus. — Johannes nevner ikke sitt og sin brors navn — som nr. seks nevner Johannes Natanael.

I de tre eldre evangelier, stederne er nevnt ovenfor, i Mat., Mark og Luk., er de samme menn nevnt i samme rekkefølge, men på sjette plassen finer vi Bartolomeus. En må derfor anta at Natanael også blev en av apostlene og at han er identisk med Bartolomeus som hos de eldre evangelister sikkert er Natanaels etternavn (Tolmais sønn). Han ble kalt

«Det er tidlig, De kommer,» sa hun, mens hun visste sin gjest inn i et litet, enkelt værelse.

«Ja, jeg ber Dem undskylde; men jeg var her i nærheten og vovet derfor å gjøre Dem uleilighet, selv om jeg kommer før tiden,» svarte kanadieren.

«Det gjør slett ikke noe,» forsikret vertinnen, «men jeg har litt arbeide, som skal være ferdig før middagen. Mens jeg av den grunn må overlate Dem til Dem selv, vil De kanskje være så vennlig å underholde Dem med disse tidsskrifter. Min mann kommer straks for å by Dem velkommen.»

Det er naturlig, at kanadieren interesserte seg for hjemmet og dets omgivelser. Helt ufrivillig kom han derved til å lytte til en samtale mellom en tjener og fru Chiang Kai-shek. Lyset var tent, da tjeneren kom inn og hviskende sa til henne: «Der er slått luftalarm, om 30 minutter er fiendtlige flyvere over oss. Om 20 minutter må lyset slukkes.»

Fru Chiang Kai-shek så på klokken, noterte tiden og sa rolig: «Vær vennlig å gi meg min elektriske lommelykt.»

«Her er den,» svarte tjeneren og la den på bordet.

Fru Chiang Kai-shek fortsatte å skrive like så rolig og behersket, som om tjeneren hadde sagt: «Middagen er servert!» (Forts.)

sammen med Peter, Andreas og Filip og var fra Kana i Galilæa. Han sluttet seg straks til Jesus med den sterke bekjennelse:

«Du er Guds sønn; Du er Israels konge.»

Jesus sa om ham: «Dette er i sannhet en israelit i hvem der ikke er svik.»

N.T. forteller intet om hans misjonsvirke. Han var en blant dem som Jesus åpenbarte seg for ved Tiberias sjøen. (Joh. 21).

Sv. Shwan.

Bruk postgiro

når det sendes inn kontingent. Det er like lettvint som postanvisning og portoen er billigere.

På brever eller annen post skal ikke postgironummeret brukes. Bare

på innbetalingskort som sendes over postgiro.

Misjonspenger kan sendes på samme måte og ellers alle innbetalinger. Misjons-Røstens postgironummer er: 36024.

Postkontorene gir opplysning.

Fra Argentina.

Str. Hedvig Johnsen skriver i et privatbrev blant annet:

Arbeidet går fram i Embarcacion. Jeg kjenner meg sterkere nu, men hjertet er dårlig og så har jeg høyt blodtrykk. Herren er mektig til å helbrede fra alt.

Det har regnet godt i desember og det var godt; for alt sto i fare for å tørke bort. Håper at indianerne får en god høst på sine åkrer.

Alt er så dyrt og det er godt for dem å ha litt selv til sitt legemlige behov.

Fredshilsen

Hedvig B. Johnsen.

Til Hansine Næs-fossen, Afrika.

Vil herved takke og kvittere for følgende beløp inkommet til misjonær Hansine Næs-fossen, Swaziland, Afrika, fra 24/6 til 31/12 1945.

Fra bibeluken i Ardal Ryfylke, ved Daniel Nilsen	kr. 340.00
Fra venner på «Bethel» Espeland, ved Mikal Nasset	132.00
J. T.	250.00
En søster i Herren f. t. Mosjøen	100.00
H. Nilsen R. Amundsensvei 12, Sandnæs	25.00
Fra vennene i Vallersund	130.00
Karen og Ole Kjelås	50.00

Kr. 1 027.00

Kassabeholdning fra 1944 kr. 763.57

De ovenfor nevnte bidrag 1 027.00

Innkomet på misjonsmøter og ved bidrag i Skostredet 17, Bergen

1 218.12

Tilsammen kr. 3 008.69

Sendt til Hansine Næs-fossen pluss omkostninger

2 409.20

Bankrenter Kr. 599.49

14.63

Kassabeholdning pr. 31/12—45 kr. 614.12

På Hansine Næs-fossens vegne, hjertelig takk til hver enkelt giver, fjern og nær, for den kjærlighet og offervilje som er vist henne, og Herrens sak. Jesus vil selv lønne dere. Herrens ærend har hast! La oss være flittige og arbeide mens det er dag, før nat-ten kommer, da ingen kan arbeide.

Kristine Hansen,

kasserer.

Laura Gundersensgt. 6, Bergen.

MI

Nummer 5.

Grefs

«La oss lære å oss med iver so kjenne, hans oppg morgenroden og som regnet; som ter jorden.»

Elskede misj

Etter vel 6 år i nå ferdig til å re Gud har kalt oss. ut etter denne «n er dagen komme gjort og vi vil s og fryde oss og bønn til: Herre J kes!

Vi bryter nå o annen gang og jeg igjen rykket opp og når båndene skjedsstunden ko net av et liv som stille flod, uten rykning gjøre seg den fra foreldre kjære tar dype ta sen og vi kjenner Men på den and bytte med noe på ner samtidig en over nåden av å gå avsted som e sted, til et folk s skapet om frels

Det er store o De fleste av m trenger å komm ombytning av k må fylles. Her Jesus sa: «Hos beiderne få».

Hvor er arbe Hvor er forbe Verket skal f bare utad, det